

Тулла (ухилено).

Тый ами, да ми си живичка. (на себе си). дока-
рахъ ли тя най-сѣтнѣ? (на Райна). Мила рожбо, ты
по сега поотпусти си сѣрдце-то; забрави скѣрбь-
тѣ. да ся поразвеселишь като всяка млада душа.
По углади ся, по прѣмѣни ся; пакъ азъ да отидѣ
да приготвиъ вѣчило-то, че хора-та сега ще дой-
дѣтъ съ владыкѣ-тѣ.

ЯВЛЕНИЕ IX.

Райна, Неда.

Неда.

Царкыньо, всичко е готово, върви подирѣ ми.

Райна.

Що е готово, Неда?

Неда.

Да отидишь, царкыньо.

Райна.

На кѣдѣ?

Неда.

Да бѣгамы, да бѣгамы. Обрѣнѣ ны чяка.

Райна.

(Прѣстѣпва като да трѣгне слѣдъ Неда, иъ изеднѣжь ся
спира).

Недо! да останемъ. Не щѣ да бѣгамъ.

Неда.

Мила царкыньо, слушай мя! да не оставамъ.
Сега ще дойдѣтъ да тя вѣнчавать. Да бѣгамы, да
не тя заварять.